

ДИСЕРТАЦІЯ – ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИМ ПРАЦІВНИКОМ СИСТЕМИ НОВИХ ЗНАНЬ В НАВЧЕНОМУ ПРОЦЕСІ

к.т.н., професор РАЕ. Козубцов І.М.

Науковий центр зв'язку і інформатизації Військового інституту телекомунікацій та інформатизації Національного технічного університету України „КПІ”,

Науково-дослідна лабораторія (міждисциплінарних) досліджень

вул. Московська 45/1 м. Київ 01011 Україна

Тел.: +380687122500; e-mail: kozubtsov@mail.ru

Abstract — The perspective structure of qualifying work of scientifically pedagogical worker is considered.

1. Вступ

Дисертація на здобуття вченого ступеня є кваліфікаційною науковою роботою [1]. Автор для публічного захисту висуває нові науково-обґрунтовані теоретичні або експериментальні результати, наукові положення. Дисертація як наукова робота повинна мати внутрішню єдність і свідчити про власний внесок її автора в науку. Нові рішення, запропоновані претендентом, аргументовані і критично оцінені порівняно з вже відомими. За час, затрачений на підготовку дисертаційної роботи, здобувач формує одночасно теоретичні та практичні навички у роботі в науковому середовищі. Слід зазначити, що діяльність науково-педагогічного працівника не обмежується тільки однією науковою роботою. Основним видом його роботи є педагогічна діяльність.

Очевидно, що науково-педагогічний працівник повинен сформувати систему втілення отриманих ним нових знань в навчальний процес [2, 3], інакше його науковий результат лишиться на папері. Досі питання цільової підготовки науково-педагогічного працівника не приділялося ще належної уваги.

2. Основна частина

Дисертація є кваліфікаційною роботою, її оцінюють не тільки виходячи з теоретичної наукової цінності, актуальності теми і прикладної значущості отриманих результатів, але і по рівню загальної підготовки, яка, перш за все, знаходить віддзеркалення в композиції роботи. Зрозуміло, що немає і не може бути єдиного стандарту композиції дисертації. Кожен автор може довільно вибирати такий порядок викладу наукових матеріалів, який, на його думку, краще і найпереконливіше розкриє його творчий задум. Такий зміст дисертації відповідатиме вимогам оригінальності, унікальності і неповторності приведених положень. Слід зазначити, що традиційно склалася певна композиція дисертаційної роботи з такими основними елементами:

- 1) зміст;
- 2) перелік умовних позначень (при необхідності);
- 3) вступ;
- 4) розділи основної частини;
- 5) висновок;
- 6) бібліографія;
- 7) додатки (при необхідності).

Композиційна основа дисертаційної роботи спрощує роботу вченим аналізувати її на основі формальних ознак. Наявність формальної структури кваліфікаційної роботи спрощує здобувачу вченого ступеню, написання плану дисертації. У розділах основної частини дисертації детально розглядаються методика і техніка дослідження і узагальнюються результати. Зміст розділів основної частини повинен точно відповідати темі дисертації і повністю її розкривати. Така структура дисертації не

забезпечує науково-педагогічному працівнику сформувати систему втілення отриманих ним нових знань в навчальний процес. В роботах [2-4] детально висвітлено цю проблему. Вона пов'язана з відсутністю рекомендації щодо змісту розділів дисертаційного дослідження вчених, які пов'яжуть подальшу свою роботу з педагогічною діяльністю. Для вирішення цієї проблеми пропонується переглянути традиційно складену композицію дисертаційної роботи та доповнити її основним елементом розділу „Методика формування нових знань та застосування їх у навчальному процесі”. Метою розділу є сформувати у науково-педагогічного працівника педагогічну майстерність у виборі методів та засобів (бажано нових) для застосування нових знань у навчальному процесі.

У мовностилістичному оформленні дисертації слід використовувати науковий стиль мови, висловлювати наукову інформацію чітко і ясно, аргументовано викладати зміст та результати наукових досліджень, уникаючи загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології. Простота викладу спостерігається тоді, коли текст дисертації читається легко, а думки автора сприймаються без ускладнень і доступна вченим, на яких ця робота розрахована.

3. Заключна частина

Таким чином, для формування системи впровадження результатів дисертаційного дослідження в навчальний процес рекомендується в основну частину дисертаційної роботи ввести елементи розділу „Методика формування нових знань та застосування їх у навчальному процесі”. Також приділити увагу розгляду питання, яким чином і в якому об'ємі слід впроваджувати результат в навчальний процес [4].

4. Список літератури

- [1] Зміни і доповнення, що вносяться до переліків та форм документів, що використовуються при атестації наукових та науково-педагогічних працівників. Затверджено наказом ВАК України від 20.03.2000 р. №120. – К.: Бюлетень ВАК України, 2000. – №2, – С. 6 – 19.
- [2] Козубцов І.Н., Козубцова Л.С. Проблема подготовки молодых научно-педагогических кадров для высших военных учебных заведений в адъюнктуре. // Материалы Всероссийской НПК с международным участием. (г. Пенза 7 – 9 октября 2009 г.). – Пенза. ПГПУ им. В.Г. Белинского, Военный университет МО РФ, 2009. – С. 182 – 185.
- [3] Козубцов І.М. Проблема підготовки в аспірантурі майбутніх науково-педагогічних кадрів // III Международная НК „Современные достижения в науке и образовании” 16 - 23 сентября 2009 г., Тель Авив (Израиль) – Хмельницький: Хмельницький НУ, 2009. – С. 192 – 194.
- [4] Козубцов І.Н., Козубцова Л.С., Козубцов Н.К. Пути решения проблемы формирования педагогического мастерства в аспирантуре [Электронный ресурс] // Известие науки. – Режим доступа: <http://www.inauka.ru/blogs/article98185.html>. — 20.12.2010.